

Sygnatura akt II Cz 101/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Agnieszka Terpiłowska

Sędziowie: SO Jerzy Dydo

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2017 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku wierzyciela J. P.

przeciwko dłużnikowi B. W.

przy udziale M. W.

w przedmiocie skargi dłużnika i uczestniczki postępowania na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku T. G. sygn. akt Km 3357/14

na skutek zażalenia dłużnika i uczestniczki postępowania na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 28 listopada 2016 r., sygn. akt I Co 902/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 28 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy w Kłodzku oddalił skargę dłużnika B. W. i uczestniczki postępowania M. W. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku T. G. tj. opis i oszacowanie nieruchomości. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd pierwszej instancji przyjął, iż w niniejszej sprawie Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku T. G. w sposób prawidłowy, zgodny z art. 945 k.p.c. zawiadomił strony postępowania o terminie opisu i oszacowania, wyznaczonym na dzień 6 maja 2016 roku. W ocenie Sądu pierwszej instancji Sąd nie ulegało także wątpliwości, co jednoznacznie wynika z protokołu opisu i oszacowania z 6 maja 2016 roku, że tego dnia o godz. 11.00 działająca (na podstawie zarządzenia Prezesa Sądu Apelacyjnego z dnia 25 kwietnia 2016 roku) w imieniu Komornika Sądowego T. G.– Asesor Komorniczy K. K.wraz ze świadkiem – pracownikiem kancelarii M. G.przybyła na miejsce czynności celem zakończenia opisu i oszacowania nieruchomości opisanej w księdze wieczystej (...) oraz że nikogo nie zastała (posesja należąca do dłużników była zamknięta, nie było przy niej żadnego pojazdu, a także pomimo dzwonienia domofonem i obejścia nieruchomości w dostępny sposób nikogo nie zastano). Sąd pierwszej instancji dodał także, że zdjęcie dołączone do skargi nie może stanowić dowodu na okoliczność obecności skarżących w nieruchomości będącej przedmiotem opisu i oszacowania albowiem nie podano na nim lokalizacji, tj. miejsca wykonania tej fotografii. Ponadto Sąd zauważył, że dłużnik i uczestniczka postępowania, pomimo prawidłowego wezwania, nie udostępnił w dniu 18 czerwca 2015 roku należącej do nich nieruchomości celem przeprowadzenia jej oględzin z udziałem biegłego. W związku z tym oględziny te odbyły się 10 grudnia 2015 roku w obecności funkcjonariuszy policji oraz przy udziale ślusarza, który dokonał otwarcia zamków w nieruchomości. Także już podczas czynności oględzin nieruchomości z udziałem biegłego

dłużnicy utrudniali prowadzenie egzekucji z nieruchomości. Ponadto Sąd wskazał, iż dotychczas wpłynęło dziewięć skarg złożonych bądź przez dłużnika, bądź przez uczestniczkę postępowania w sprawie egzekucyjnej Km 3357/14.

Zażalenie na powyższe postanowienie wnieśli dłużnik oraz uczestniczka postępowania zaskarżając postanowienie w całości i zaskarżonemu postanowieniu zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę mający wpływ na wynik sprawy poprzez uznanie, że w dniu 6 maja 2016 r. Komornik Sądowy prawidłowo przybył na miejsce czynności i z winy uczestniczki postępowania nie został wpuszczony na teren nieruchomości celem dokonania opisu i oszacowania. Ponadto zarzucili, że przedstawione przez nich dowody w skardze na czynności komornika w tym dokumentacja fotograficzna zaprzeczają wyjaśnieniom komornika o prawidłowo przeprowadzonej czynności.

Wskazując na powyższą podstawę skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz o zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu rozpoznania sprawy oraz zwolnienie z kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Sąd Okręgowy rozpoznając zażalenie oparł się na ustaleniach Sądu pierwszej instancji, albowiem znajdują one uzasadnienie w aktach sprawy. Ponadto analiza akt prowadzonego postępowania egzekucyjnego wykazała, iż w dniu 6 maja 2016 r. Asesor komorniczy K. K. wraz z pracownikiem kancelarii M. G. stawili się przy nieruchomości położonej w N., przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy w Kłodzku V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o nr (...) (k:102-103 tomu III akt o sygn. Km 3357/14). Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku T. G. wskazał, iż dłużnicy od samego początku utrudniali zakończenie czynności opisu i oszacowania a w dniu 6 maja 2016 r. nie byli obecni na terenie nieruchomości. Komornik wprost zaznaczył także, że posesja dłużnika była zamknięta, a nikt nie reagował na dzwonek i nie otworzył drzwi, a także na posesji nie było żadnych pojazdów, które mogłyby świadczyć o obecności kogokolwiek w nieruchomości. Protokół opisu i oszacowania nieruchomości został własnoręcznie podpisany przez osoby uczestniczące w wykonywaniu zaskarżonej czynności. Skarżący natomiast powołali się jedynie na fotografie, która miałyby świadczyć, iż czynność nie została wykonana. Dołączone jednak przez Skarżących fotografie w żaden sposób nie wykazują kim jest osoba na nich sportretowana a także gdzie się znajduje we wskazanym dniu i o wynikających z opisu zdjęć godzinach. Trudno na podstawie tychże fotografii wyciągać wnioski, na jakich opiera się skarga, iż jest to uczestniczka postępowania, która przebywała na terenie nieruchomości, której dotyczył opis i oszacowanie w dniu i godzinie opisu i oszacowania. Zasadnie zatem, w tych okolicznościach, Sąd pierwszej instancji przyjął, iż w/w fotografie nie mogą stanowić dowodu na okoliczność obecności skarżących w powyższej nieruchomości w chwili dokonywania zaskarżonych czynności.

Zawarte w zażaleniu zarzuty niezastosowania przez Sąd pierwszej instancji art. 130 k.p.c. celem uzupełnienia przez Skarżących materiału dowodowego, jakim były powołane fotografie pozostaje nieuzasadniony. Skarżący powinni wykazać okoliczności, na których opierają skargę. Sąd natomiast nie prowadzi za strony postępowania dowodowego. Przytoczony przepis art. 130 k.p.c. określa jedynie zasady postępowania w sytuacji, kiedy pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych, o których mowa m.in. w art. 126-128, art. 187, art. 312, art. 368, art. 409, art. 736 lub nieuiszczenia należytej opłaty. Przewodniczący wydaje wówczas zarządzenie, w którym wzywa stronę do uzupełnienia lub poprawienia pisma procesowego, w terminie tygodniowym, pod rygorem zwrotu pisma. Z powyższego jednoznacznie wynika, iż przepis art. 130 k.p.c. ma zastosowanie wyłącznie do pism procesowych, a nie postępowania dowodowego. Jeśli okoliczności powołane przez stronę nie znajdują uzasadnienia w treści dowodu Sąd uznaje, iż okoliczność nie została wykazana. Nie było zatem podstaw do wzywania Skarżących o uzupełnienie na podstawie z art. 130 k.p.c.

Sąd pierwszej instancji zatem prawidłowo uznał, iż skarga podlegała oddaleniu, a zaskarżona czynność komornika oparta została na właściwych podstawach, gdyż wykonany opis i oszacowanie odpowiadał przepisom prawa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.

(...)